

הלק יא - פרשת קורשוס	מתוך מרכיש
רשות	יום
תמן-חמה	צא י"ב
תמן-חטש	צב ע"א
תמן-חטש	צב ע"ב
תמן-חטש	צ"ע"א
חטש-חטש	צ"ע"ב
חטש-חטש	צד י"א
חטש-חטש	צד י"ב
תפ"ח-תפ"ח	שב"ק

לשםיעת שיורי עמוד היומי
בלשון הארץ -
03.617.11.40

זהר הקדוש

עם מותך מדבש

עלון מס' 251 | יום היפירום תשפ"ד

ייל בעוזשיות ע"ז
מרכז מותך מדבש תר. 5315 ירושלים

ה العبודה השילמה

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה היו אولي בא"ר חא, והיו איזלין עמיהון רבינו אבא ורבי יוסי, עד דהו אולי ערעו בחדר סבא, והוה אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבינו שמעון וחמא ליה, אמר ליה לרבי אבא, ודאי מלין חתני את גבן בהאי סבא [וכו].

ליית פולחנא דקדשא בריך הוא אלא מגו חושא, ולית טבא אלא מגו בישא.
ובכ"ד עאל בר נש באורה בישא ושביק ליה, פדין אסתלק קדשא בריך הוא בקריה, ועל דא שלימו דכלא טוב ורע בחרדא, ולאסתלקא לבתר בטוב, ולית טוב אלא ההוא דנפק מגו בישא, ובהאי טוב אסתלק יקריה, ורק איהו פולחנא שלים.

ואנן עד השטה יתיבנה תפון כל יומי שטא, בגין לאכפיא במדברא לההוא סטרא, השטה דמطا זמנה דפולחנא קדשא דסטרה דקדושה, אהדרנא לישובא, דתפון איהו פולחנא דיליה.

מותך מדבש

ובכ"ד עאל בר נש באורה בישא ושביק ליה וכשוננו
הארם בדור הרעה ועוזב אותו, כדי אסתלק קדשא
בריך הוא בקריה או מתחילה הקדוש ברוך הוא בכבודו,
ועל דא שלימו דכלא טוב ורע בחרדא ועל כן שלמות
הפל הוא טוב ורע יחד, כדי להזכיר את הרע לטוב גמור,
ולאסתלקא לבתר בטוב ולעלות אחר כך אל הטוב,
ולית טוב אלא ההוא דנפק מגו בישא ואין טוב אלא
זה שיווצא מהו רע ומתחפה להיות טוב, והיינו על ידי
שפוגבר את הקדרה על החיצונים ובוקעם לשאוב אליו
מיימי הקדרה, ובהאי טוב אסתלק יקריה ובתוב כזה
מתחילה כבודו של הקדוש ברוך הוא, ורק איהו פולחנא
שלים וזהו עבדה שלמה, כי על ידי זה נכנעים החיצונים.

ואנן עד השטה יתיבנה תפון כל יומי שטא ואננו
עד עתה ישבנו שם במדבר כל ימות השנה, בגין
לאכפיא במדברא לההוא סטרא כדי להזכיר את
הפטרא אחרא במדבר, השטה דמطا זמנה דפולחנא
קדשא דסטרה דקדושה עתה שהגיע הזמן של עבודת
קדש כל צד הקדרה, והיינו לקים כל מצות הקומנות

ה العبודה השילמה

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה היו אولي בארכא רבי
שמעון ובנו רבי אלעזר קיו הולכים בדור, והו איזלין
עמיהון רבינו אבא ורבי יוסי ורבי אבא ורבי יוסי קלכו
עמם, עד דהו אולי ערעו בחדר סבא בודר שהי
הולכים פגשו בזקן אחד, והוה אחיד בידיה חד ינוקא
והיה אוחזו בידיו מתוק אחד, זקף עינוי רבינו שמעון
וחמא ליה נשא רבי שמעון את עינוי וראה אותו, אמר
לייה ובי שמעון לרבי אבא, ודאי מלין חתני אית
גבן בהאי סבא ודאי שדרבי תורה חדשים יהיינה לנו על
ידי זה הפסבא, כי הפיר בפנוי שהוא מגודלי החכמים [וכו].

ובכתוך הדבירים אמר הסבא[ליית פולחנא דקדשא בריך
הוא אלא מגו חושא אין עבودת הקדוש ברוך
הוא אלא מותך החשך כשהאדם מתגבר על היצר הרע
הרואה להחשיך אור נשמו, ולית טבא אלא מגו בישא
אין טוב אלא זה שיווצא מותך הרע ונחהפה לטוב, כי על
ידי זה נכנעים החיצונים.

מלכים מלמדים זכות על המקדים מצות בראי

במה דאשתחוו מקטרגין בעלמא למתא, כי נמי אשתחחו מקטרגין לעילא דקיימי עלייהו דבנוי נשא.

איןון דעבידן פקודי אוריתא ואולי בארכ מישר בדחלא דמאריהן, במה איןון סיגורין דקיימיין עלייהו לעילא אמר יesh עליו מלך מליז אחד מניא אלף וגוי, וכחיב ויחשו ויאמר פרעוחו מרדת שחת מצאתי כפר, בגין כה זפאה איהו מאן דנטיר פקודי אוריתא.

אמר לייה רבנן, כי ה' אמר אצטיך ה' מלך הדילוי סיגורא עליה דבר נש, וזה כתיב (משל ג כ) כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלה מלך, וכתיב (חלהם כה ז יהוה)

מתוק מדבש

הוא עובד לוות קדוש ברוך הוא ומה' החיצונים נמצאים עמו, במה איןון סיגורין דקיימיין עלייהו לעילא בפה מלכים קדושים שעומדים ומיליצים ומלמדים זכות עליהם למעללה בפה דעת אמר שפאנשר היה האדם נדון בבית דין של מעלה, אז אם יש עליו מלך מליז אחד מניא אלף להגיד לאדם ישרו, פרוש אם ימצא עליו מלך מלמד זכות ומיליז טוב, אף אם הפלאך הנה הוא אחד מן אלף, כי פועל מאות תשעים ותשעה מלמדים עליו חובה והוא לבדו מלמד עליו זכות, וכחיב ויחשו פרוש עם כל זה יחוין אותו המקום ברוך הוא, ויאמר למלך הפלין פרעוחו מרדת שחת פדה אותו מרדת שחת, מצאתי כפר כי הזכות והישר היה מצאתי די פדיון נפשו, עם כי רבנו מלמד ה חוב, כי הישר היה לא לדול ורב יחשב ויברע את הכל (מיוזם), בגין כה זפאה איהו מאן דנטיר פקודי אוריתא בשביב זה אשורי מי שהוא שומר את מצות התורה שיש לו מליצים טובים ובאים.

אמר לייה רבנן לרבי יהודה כי ה' אמר אם הכתוב מדבר בצדיק המקדים התורה ביראת ה', אם כן אמר אצטיך ה' מלך הדילוי סיגורא עליה דבר נש למה צרייך באן מלך שיקיה מלין טוב על האדם, והא כתיב על המקדים את מצות התורה כי יהוה יתיה בכסלך קדוש ברוך הוא יהיה מבטחה, רצונו לומר הוא בעצמו יהיה עמך בשtabeth בו ותקווה אליו, ושמר רגלה מלך והוא ישמר רגלה שלא תלכד במצוות הוצר הרע, וכחיב יהוה ישמר גם את גוףך מכל הרקע רע, ואם תאמר שאריך למלך להליז עליו קום שנודע מעשו

שבחדש תשרי, אחדרנא לשובא בתמן איהו פולחנא דיליה חזרנו לשוב כי שם הוא עקר עבדות הקדוש ברוך הוא, כי אין ראוי לעשות יהודים בדבר. (תזה דף קפנ עב-קס ע"א ובכיאורינו ברך ח עמי נה-נת)

מלכים מלמדים זכות על המקדים מצות בראי

במה דאשתחוו מקטרגין בעלמא למתא כמו שאנו יודעים שנמצאים מקטרים בועלם ה'ה, והם בפה אלפי בתות חיצונים שרודפים אחרי בני אדם להחתיאם כדי להפלים בראשם, ואלו המסתים לא יחשיבו מה שיתנacho מהאדם אלף פעמים, בוגר אחד באלו שיחתיאו אותם, ואפלו חטא קל שבקלים לא ימעט בעיניהם להחתיאו, כי נמי אשתחחו מקטרגין לעילא דקיימי עלייהו דבנוי נשא כמו בן נמצאים מקטרים למעלה שעומדים להשתין על האדם ואומרים פלוני עשה כה וככ, ואפלו דבר קל שבקלים הם מזפירים למעלה, ואפלו דבר מצוה אם נהנה בו האדם אפלו חלק אלף אלפי חלקים, מיד מקטרג עומר ומיד הרי פלוני נתן לי חלק כה וככ במצויה פלונית.

אבל איןון דעבידן פקודי אוריתא אונם בני אדם שעושים ומקרים את מצות התורה, ואמר שאין העקר מעשה המצות אלא ואולי בארכ מישר בדחלא דמאניריהן שהולכים ברכך היישר ביראת קום, והיינו שעוסקים במצוות התורה בישר, ונזהרים שלא יתרעב במעשיהם מחשבה זורה של אייזו בונה שלא לשם שמים, כי המערב שום מחשבה ביראת חטא או בקיים המצות,

ישمرך מכל רע, דהא חמִי קדשא בריך הוא כל מה דבר נש עביד בעלמא חן טב חן ביש, ובן היא אומר (ירמיה כג כד) אם יסתור איש במשטרים ואני לא אראו נאם יהו"ה. אמר ליה רבי יהודה, פלא ה כי הוא וዳוי, אבל הוא כתיב (איוב כ ח) וגע אל עצמו ואל בשרו, וב כתיב (שם פסוק ג) ותסיתני בו לבלו חנמ, לאחזהה דהא רשי אתחמסר לסטרא אחרא לקטרגא (וירושו אתחמסר) על מלין דעתמא, (למן דלא אצטרא) ולאתחמסרא בידוי.

ערב יה"ב זמן שמחה ובטחון

תאנא מפל חטאיכם לפני יהו"ה, פיוון דכתיב מפל חטאיכם, אמאי לפני יהו"ה, אלא אמר רבי יצחק, לפני יהו"ה ממש.

דתניא, מרישא דירחא ספרין פתיחין ודינין דינין, בכל יומא ויום בתה דיןין אתחמסרן לאתפתחה בדין, עד ההיא יומא דאקרי תשעה לירחא, בההוא יומא סלקין דיןין

מתוך מדבר

ערב יה"ב זמן שמחה ובטחון

תאנא למןנו כי מה שכתוב כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאיכם לפני יהו"ה תפורה, יש לשאל פיוון דכתיב לטהר אתכם מפל חטאיכם הרי הכל בכלל, אם כן אמאי לפני יהו"ה למה מוסיף עוד לומר לפני ה' תפורה, פלומר מה בא לרבות בזה, אלא אמר רבי יצחק וכן פתוח לפני ה', להורות לפני יהו"ה ממש שישראלי יקבלו את הטהרה מהבינה שהיא לפני ולמעלה מבחינת התפארת הנקרה הו"ה.

ומביא ראה לרבינו דתניא שלמדנו בבריתא כי מרישא דירחא ספרין פתיחין מראש תדרש דתינו מראש השנה הספרים פותחים, ודיביגי דיןין והדינים שבכל העולמות דנים את הדינים של הבינוונים שבו בתשובה בימים שבין ראש השנה ליום הקפורים, ומהינו בכל יומא ויום בתה דיןין אתחמסרן לאתפתחה בדין בכל יום ויום מעשרה ימי תשובה נמסר לבתי דיןים הפטתם בדין ולידין את העולם, לפי מה שמוסיף הבינוינו תשובה או חטאיהם, עד ההיא יומא דאקרי תשעה לירחא עד היום ההוא הנקרה תשעה לחדר, שהוא ערבית יום הקפורים, שבו כתיב (ויקלט מג ל) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר בערב, בההוא יומא סלקין דיןין בלהו למורי דיןיא ביום ההוא מעלים את כל הדינים שבכל בתיהם הדינים לבעלת הדין, שהיא הבינה שמנתה מתועරיהם הדינים, אבל היא בעצמה מלאה רחמים, ומתי נמי כורסייא עלאה דרhamyi למלכא קדישא ומתקנים כסא עליון

הטובים למעלה, זה אינו דהא חמִי קדשא בריך הוא כל מה דבר נש עביד בעלמא חן טב חן ביש שהריה הקדוש ברוך הוא רואה כל מה שעושה האדם בעולם בין טוב ובין רע, ובן הוא אומר שלא אף אם יסתור איש במשטרים, ואני לא אראו וכי אני לא אראה אותו נאם יהו"ה הלווא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה', אם כן במקום שנשכח שם אני, ורצוינו לומר מאחר שהקדוש ברוך הוא צופה הכל אם כן למה צrisk למלאך שימליך או שישיטין על הארץ.

אמר ליה רבי יהודה לרבי חייא כלא כי הוא וዳוי הכל בן הוא ודאוי במו שאמרת שהכל גלי ויודע לפני הקדוש ברוך הוא, אבל דע שאפלוי צדיק גמור יש לו מקטרים, צא ולמד מאיווב שהעיר הכתוב מחסידותו ונולד במצורות השטן, הא כתיב הרי כתוב בשקטרג השטן על איוב אמר להקדוש ברוך הוא, שלח נא דרך וגעו אל עצמו ואל בשרו פרוש שתיסירהו במקאב הנורף עצמו קקsha מאבדן הבנים והעשר, אם לא אל ניריך יברכן, פרוש בעבור צערו ינדוף לפני מעלה, וכ כתיב שאמר הקדוש ברוך הוא אל השטן ותסיתני בו לבלו חנמ שקטרגת עליו להשחיתו בחנמ מבלי עון כי אם לנסתו, הרי כל זה בא לאחזהה דהא רשו אתחמסר לסטרא אחרא לקטרגא על מלין דעתמא להראות שנתן וו Mans רשות להסטרה אחרא לקטרג על דברי העולם, ולאתחמסרא בידוי ולחיות נמסר בידו, וכן צrisk שיעמדו סניגורים למלך וכחתה כדי להציג את האדם מיד המקטרים. (בא דף לב ע"ב, וככיאורינו כרך ה עמי שם-שם)

כָּלְהוּ לִמְאֵרִי דִּידִגָּא, וַמְתַקְנֵי כּוֹרְסִיָּא עַלְאָה דָרְחָמִי לְמִלְכָא קְדִישָׁא, בְּהַהוּא יוֹמָא בַּעֲאָן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא לְמַחְדֵי בְּחִדְרוֹתָא לְקֶדְמוֹתָא מַאֲרִיהָן, דָזְמִין לִיּוֹמָא אַחֲרָא לְמִיתָב עַלְיִיהוּ בְּכּוֹרְסִיָּא קְדִישָׁא דָרְחָמִי, בְּכּוֹרְסִיָּא דָרְוֹתְרָנוֹתָא.

וְכֹל אַיִלּוֹן סְפִרִין דְּפִתְחִין קְמִיה, יְכִתְבִין קְמִיה כָל אַיִלּוֹן חֻבִין, הֵוָא מַזְבִּי לֹזָן וַמְדִבִּי לֹזָן מְכַלְהוּ, הָרָא הֵוָא דְכִתְבֵיב מִכְלָ חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה תְּطָהָרוּ, לְפָנֵי יְהוָה מִמְשָׁח.

כָּוּן בְּפִסְיעָתֵינוּ לְעַלּוֹת בְּעַלְיוֹנִים, וְהַגְּיָע לְאַצְילָות

גַטְיָל תַלְתָ פִסְיעָן, וְכָלְהוּ קִיְמִין בְקִיְמִיהוּ, וְלֹא נְטִילָן בְתְרִיה, נְטִילָ תַלְתָ פִסְיעָן אַחֲרָן, רְשִׁימָא בְלָבָא, אַסְחָר לְדוֹכְתִיה, גַטְיָל תַלְתָ פִסְיעָן, אַסְתִים עַיִינִין וַאֲתַקְשָׁר לְעַילָא.

עַל לְאַתָר דַעַל, שָׁמַע קוֹל גְדִפִי דְכָרוֹבִיא מַזְמָרִין, וְאַקִישָׁן גְדִפִין פְרִישָׁאָן לְעַילָא, הֵוָה אַקְטִיר קְטוֹרָת, מַשְׁתַפְכָא קוֹל גְדִפִיהוּ, וַבְלָחִישׁוּ אַתְדָבָקָן, אֵי בְהָנָא זָכִי, דָהָא לְעַילָא בְחִידּוֹ אַשְׁתָכָחָ.

מִתּוֹךְ מִדְבָשׁ

כָּוּן בְּפִסְיעָתֵינוּ לְעַלּוֹת בְּעַלְיוֹנִים, וְהַגְּיָע לְאַצְילָות

גַטְיָל תַלְתָ פִסְיעָן חַלֵק בְהִיכָל שָׁלַשׁ פִסְיעָות, וְעַד הַהִיכָל הִיּוֹ אַחֲרֵי הַכְהָנִים מְלָאוִים אָתוֹן, וְכָלְהוּ קִיְמִין בְקִיְמִיהוּ וְלֹא נְטִילָן בְתְרִיה וְשָׁם עַמְדוּ כָל הַכְהָנִים בְמַעַמְדָם וְלֹא הַלְכוּ אַחֲרֵי, גַטְיָל תַלְתָ פִסְיעָן אַחֲרָן חַלֵק בְהִיכָל עוֹד שָׁלַשׁ פִסְיעָות אַחֲרֹת, וְהֵיה קְבּוּן לְעַלּוֹת בְשִׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת עֲשֵׂה יִצְרָה בְרִיאָה עַד עַולָם הַאֲצִילָות, רְשִׁימָא בְלָבָא אַסְחָר לְדוֹכְתִיה הַשְׁכִינָה שְׁהָיָה רְשָׁוֹמָה בְלָבוֹשׁ שֶׁל הַקְדּוֹשׁ בָרוּךְ הוּא, בָאָה וְהַקְדִמָה לְמִקְומָה שְׁעַל הַפְרוּכִים לְהַקְדִימָוּ, גַטְיָל תַלְתָ פִסְיעָן אַחֲרֵי כָה חַלֵק בְהִיכָל עוֹד שָׁלַשׁ פִסְיעָות אַחֲרֹת, וְנִכְנֵס עוֹד שָׁלַשׁ מְחַזּוֹת בְעַלְםָה הַאֲצִילָות בְכּוֹנוֹתָיו, וְאוֹ אַסְתִים עַיִינִין, וַאֲתַקְשָׁר לְעַילָא סְגָר אַת עַיְנוֹ שָׁלָא לְהַנּוֹת מַזְיוֹן הַשְׁכִינָה, וַאֲתַקְשָׁר וַיַּתְדַבֵּק לְמַעַלה בְבִחְנָת הַתְפָאָרָת דְאַצְילָות.

עַל לְאַתָר דַעַל וְנִכְנֵס לְפָקוּם שְׁנָכְנָס, דַקְיָנוּ לְקַדְשָׁים, שָׁמַע קוֹל גְדִפִי דְכָרוֹבִיא מַזְמָרִין וְשָׁם שָׁמַע אֶת קוֹל כְנִפי הַכְרוּכִים שְׁהָיָוּ מַזְמָרִים לְהַקְדּוֹשׁ בָרוּךְ הוּא, וְאַקִישָׁן גְדִפִין פְרִישָׁאָן לְעַילָא וַהֲקִישׁוּ בְכּוֹנְפִיכֶם הַפְרוֹשּׁוֹת לְמַעַלה, הָרָה אַקְטִיר קְטוֹרָת וְהָנָן הַחַהָמָקְטִיר אֶת הַקְטָרָת, מַשְׁתַפְכָא קוֹל גְדִפִיהוּ אֶזְנָתָקְתָק קוֹל כְנִפי הַכְרוּכִים, וַבְלָחִישׁוּ אַתְדָבָקָן, אֵי בְהָנָא זָכִי וַבְלָחֵשׁ קֵי מַתְדַבְקִים וַמְתִיחָדִים בְבִחְנָת הַתְפָאָרָת

שֶׁל רְחָמִים לְמַלְךָ הַקְדּוֹשׁ שְׁהָיָה הַבִּינָה, בְלָוֶר שַׁמְתָקִנים אֶת חַסְדָגָה גְבּוּרָה פְּקָדָת דְבִחְנָת הַתְפָאָרָת שִׁיקְיוּ פְסָא וַיְמַרְכֶבֶה לְבִינָה, בְּהַהוּא יוֹמָא בַּעֲאָן יִשְׂרָאֵל לְתַתָא לְמַחְדֵי בְּחִדְרוֹתָא לְקֶדְמוֹתָא מַאֲרִיהָן בַיּוֹם הַהוּא שֶׁל עָרָב יּוֹם הַכְפּוּרִים אַרְכִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשָׁמָח בְשִׁמְחָה וַיְכַבְשָׁוֹן לְפָנֵי קְוּנָם, דָזְמִין לִיּוֹמָא אַחֲרָא לְמִיתָב עַלְיִיהוּ בְּכּוֹרְסִיָּא קְדִישָׁא דָרְחָמִי לְפִי שְׁעַמְידָר לְיּוֹם שְׁלָאָחָרִיו שְׁהָיָה יוֹם הַכְפּוּרִים לְשָׁבֵת בְשִׁבְילָם בְכֶסֶא קְדּוֹשׁ שֶׁל רְחָמִים, בְּכּוֹרְסִיָּא דָרְוֹתְרָנוֹתָא בְכֶסֶא שֶׁל וַתְרָנוֹת, לְכָן אֲנוֹ אַרְכִיכִים לְהִיּוֹת בְטַוחִים שְׁעַל יְדֵי הַתְשׁוּבָה יָנַמֵּר הַקְדּוֹשׁ בָרוּךְ הוּא וַיִּמְחַל עַל כָל עַונּוֹתֵינוּ וַיִּזְבְּנוּ וַיִּתְהַרְנוּ בָמְדִת הַחַסְדָ וּבָמְדִת הַרְחָמִים כְּדָמֶפֶרְשׁ וְאוֹילָ.

וּמִמְשִׁיךְ דְבָרֵי וְאָמֵר כִי בַיּוֹם הַכְפּוּרִים וְכֹל אַיִלּוֹן סְפִרִין דְפִתְחִין קְמִיה כָל אַוְתִם הַסְפָרִים הַפְתִיחָה לְפָנֵינוּ, וְכִתְבִין קְמִיה כָל אַיִלּוֹן חֻבִין וְכִתְבִים בּוּ כָל עַונּוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵוָא מַזְבִּי לֹזָן וַמְדִבִּי לֹזָן מְכַלְהוּ הֵוָא מַזְבִּה אַוְתִם וַמְטַהֵר אַוְתִם מִכְלָ הַטְמָאות, לֹזָן וְכָלְהוּ הָרָא דְכִתְבֵיב מִכְלָ חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה תְּטָהָרוּ, לְפָנֵי יְהוָה מִמְשָׁח (אחרי דף ס' ע"א), ובכִיאוּרינוּ כֶרֶק יְאֵן עַמְקָמָא)

ר' יוחנן אמר סמוך מלמעלה, נתפשט בקדש הקדשים, בשורה שגתקבלה עבורה

אנו הכא, בהיא שעוף נפיק רעוא דנהורא, מטבחם מריחין דטורי אפרסמוֹנא דכיא דלעילא, ואזלא בכל היה אתר, עיל ריחא בתרי נוקבי דחוותה, ואתיישב לבה, כדיין כלא הוא בלחשו, ופרטא לא אשתחח פמן.

הברובים חזו לזר, ונתגה להרצון והשמחה בקבלה התפלה

פתח כהנא פומיה בצלותא ברעותא בחדרותא, וצלי צלותיה, בתר דסיהם, זקפני ברובייא כמלך דמי גדרפייהו ומזרין, כדיין ידע כהנא דרעותא היא, ועידן חדרותא לכלא, ועמא ידען דאתקבל צלותיה, כמה דכתיב (ישעה א Ich) אם יהיו חטאיכם בשנים פslug ילבינו, והוא פב לאחוריה, וצלי צלותיה.

מהות מדבר

ואזלא בכל היה אתר וחרים חלק ומלא את כל המקום של קדש הקדשים, עיל ריחא בתרי נוקבי דחוותה ואתיישב לבה ונכנס הרים בשני הגנים של חטם הכהן גדור וגונישב לבו, ובנה נתבשר שנטקה בלה עבורה, כדיין כלא הוא בלחשו ואז הפל הוא בלחש, ופרטא לא אשתחח פמן ופתיחה פה לקטרוג לא היה נמצא שם.

הברובים חזו לזר, ונתגה להרצון והשמחה בקבלה התפלה

הרצון והשמחה בקבלה התפלה
או פתח כהנא פומיה בצלותא ברעותא בחדרותא, וצלי צלותיה פתח הכהן פיו בתפלה ברצון ובשמחה, והחפכל בהיכל תפלה קירה סמוך לפרכת (פמג'ר במסכת יומל עג'ג 3), בתר דסיהם אחר שפיטים תפלו, זקפני ברובייא כמלך דמי גדרפייהו ומזרין הברובים היה זוקפים את פניהם וזרעים בכתלה, כדיין ידע כהנא דרעותא היא אז ידע הכהן שהיא שעת רצון, ועידן חדרותא לכלא והיא עת שמחה לכל, ועמא ידען דאתקבל צלותיה וגם העם קיו יורעים שנטקה בלה תפלו, כמה דכתיב כמו שנאמר אם יהיו חטאיכם בשנים כשלג ילבינו, ואחר כב והו TAB לאחוריה וצלי צלותיה הכהן גדור חזר לאחוריו והחפכל תפלו (גראה שזו תפלה אחת), לפי הגראה מספר העבורה של נסח אשכנז, שבתו שם "זקקה ביתה תפלו של פון גדור בום הփורים בצתו מבית קדש הקדשים בשלום בלי פגע", וmockא שם תפלה ארעה).

ומלכות, אם הכהן היה צדיק וראווי שיתיחדו על ידו, דהה לעילו בחידור אשתחח כי אז למעלה בחייבת הטערת ומלכות היה נמצאים בשמהות היהוד.

עוד בענין השלש פאים שהלך הכהן גדור שלוש פסיעות, פעם אחת היה הכהן גדול מכון להעלות את המלכות בנצח הוד יסוד דתפארת, פעם שנייה היה מכון להעלotta בחסד גבורה תפארת דזעיר אנפין, וזה שאמר "אשchar לדוכתיה" שהמלכות היהת מסבכת את מקומה שבחסד גבורה תפארת שם מקומה בכל יום בחירות התפלה, ופעם שלישית היה מכון להעלotta בנגד חכמה בינה דעת דתפארת, וזה היהת מכוח תוספת קדשת יום הכפורים.

ר' יוחנן אמר סמוך מלמעלה, נתפשט בקדש הקדשים, בשורה שגתקבלה עבורה

וממשיק דבריו ואמר כי אף הכא אף פאן למטה בקדש הקדשים, בהיא שעוף הכהן נפיק רעוא דנהורא בשעה היה יוצאת הארץ רצון העליון מצח רצון דאריך אפין, מטבחם מריחין דטורי אפרסמוֹנא דכיא דלעילא שנטבושים מריחות של הר אפרסמוֹן הטהור שלמעלה, והיינו מהארת השלש עשרה מדות הרחמים שנמשכה וכך הבינה הנקרה אפרסמוֹן טהור,

**זֶפַח חֹלְקִיה דָכְהָנָא, דָהָא עַל יִדּוִי חִידּוֹ עַל חִידּוֹ אֲשֶׁתְבָחָה הַהוּא יוֹמָא לְעַילָא וְתִתְאָ, עַל
הַהְיָה שֻׁעַטָא בְּתִיב (חהלמ' קמד טו) אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם שִׁיחָוּה אֱלֹהִיָו.**

אין דבר העומד בפנוי התשובה

**דָתָגְנִין כָל הַמְתוּדָה חַטָאתִיו וּמַתְבִּיעֵשׂ מַהְן מַוחְלִין לוֹ מִיד עַל כָל עֲנוֹתָיו, הָדָא הוּא דָכְתִיב
(משל' כה י) וּמוֹדָה וּעוֹזָב יַרְוִתָם.**

**רַבִי חַיִיא אָמַר מַהְכָא, וְהַתּוֹדָה עַל חַטָאתוֹ, וְהַתּוֹדָה עַל חַטָאתוֹ, וְגַסְלָח לוֹ. רַבִי יִיָסָא אָמַר, אֵין דָבָר
בְּעוֹלָם עוֹמֵד בְּפָנֵי הַתְשׁוּבָה, קַיְן נָגֵר עַלְיוֹ נָע וָנְד תָהִיה בָּאָרֶץ, וּכְשׁוּשָׁה תָשׁוּבָה, פְקָע
הַחֲצִי, דָכְתִיב וַיַּשֶּׁב בָּאָרֶץ נָוד, אַבְלָל נָע לֹא נָאָמָר.**

מתוק מדבש

**כָל עֲנוֹתָיו, הָדָא הוּא דָכְתִיב זֶה שְׁפָטוּב וּמוֹדָה
וּעוֹזָב יַרְוִתָם.**

**רַבִי חַיִיא אָמַר מַהְכָא מַכְאָן אָנוֹ לִמְדִים שַׁהְמַתוּדָה עַל
חַטָאתִיו מַוחְלִים לוֹ, שָׁגָנָמָר אִישׁ אוֹ אָשָׁה כִּי יַעֲשֶׂ
מִכָל חַטָאת הָאָדָם וְגוֹי וְהַתּוֹדָה עַל חַטָאתוֹ (אַרְיךָ לְהִיוֹת
מִה שְׁפָטוּב (וַיַּקְלַל ס' כ) וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא). וְגַאֲמָר (אָס פְּסָקָן
וְגַסְלָח לוֹ. רַבִי יִיָסָא אָמַר, אֵין דָבָר בְּעוֹלָם עוֹמֵד
בְּפָנֵי הַתְשׁוּבָה, קַיְן נָגֵר עַלְיוֹ נָע וָנְד תָהִיה בָּאָרֶץ,
וּכְשׁוּשָׁה תָשׁוּבָה, פְקָע תָחִצִי יָצָא וּנְתַבְשֵל מִפְנֵי חֲצִי
הַעֲשָׂש, דָכְתִיב כְמוֹ שְׁפָטוּב וַיַּשֶּׁב בָּאָרֶץ נָוד, אַבְלָל נָע
לֹא נָאָמָר.**

(והר חדש בראשית דף כה ע"א, ובכיאורינו ברך יא עט' קמד-קמד)

**זֶפַח חֹלְקִיה דָכְהָנָא אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל הַפְּנִים, דָהָא עַל
יִדּוִי חִידּוֹ עַל חִידּוֹ אֲשֶׁתְבָחָה הַהוּא יוֹמָא
לְעַילָא וְתִתְאָ, כִּי עַל יִדּוֹ נִמְצָאת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָחָה
כְפֹולָה לְמַעַלה וְלִמְטָה, עַל הַהְיָה שֻׁעַטָא בְּתִיב עַל
אַוְתָה הַשָׁעָה נָאָמֵר אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם
שִׁיחָוּה אֱלֹהִיָו.**

(אחרי דף ס"ג ע"א, ובכיאורינו ברך יא עט' קמד-קמד)

אין דבר העומד בפנוי התשובה

**דָתָגְנִין (פָּמְפָלָט פְּלִילּוֹת לְפָנֵי יְהוָה עַמּוֹד 3), כָל הַמְתוּדָה עַל
חַטָאתִיו וּמַתְבִּיעֵשׂ מַהְן, מַוחְלִין לוֹ מִיד עַל**

שבח דא שירהא

בספר נתיב מצותיך (שביל הדורה את אסיק' לא) כתוב והה"ק מקאמRNA ז"ע" והוא לשונו: רואוי לקבע עצמו ללימוד המש דפים זהר בכל יום, והוא תועלת גדרולה ותיקון נדרול לנפש להארה ולוככה ולתקנה, ובכללות קוצחים מזרות רעות ואורות רעות, לזכות בענום ה, והוא מפאר ותיקון לחטאיהם ופשעים של הנפש, וכן נ Kun מון האיז"ל תיקון לבעל השובה שיאמר חמש דפים

ובקהורת ספר עצי עדן כתב והה"ק הב"ל וזה לשונו: ואפלו אמרה בעלמא מן השפטים סגולת ותיקונם של הנפש מכל פטם סיג' וחולאת, עכ"ל. וכן כתב בספר פלא יוניע (ע"ז ח"ז) וזה לשונו: לימוד ספר הזהר שנגב מאדר לשרה ולקיים בלב הנחנא ז"ע"א והוא שכתב בספר מהא שערת ותיקונים בכל יום, וכן נ Kun מון האיז"ל תיקון לבעל ספר החק"ה, עכ"ל. והוא טוללה לפתח הלב, כמו שכותב בספר מהא שעירם (אם כי קידש לבעל הנחנא ז"ע"א) וזה לשונו: הטמות הלב הוא שנעשה לב האבן וכור, ועיצה היוצאה לה ללימוד ספר הוזזה, כי א"כ איכפת לו שאית מכין אפילו חכמי הרים והוא טוללה, עכ"ל. והוא מלשון האהה שמאיד במקומ החדש וכר, מי שהוא בעל עסק גדרול יהוה רוב לימודו בדור הקדוש אף שאינו מכין, כי מה איכפת לו שאית מכין אפילו חכמי הרים והוא טוללה, עכ"ל. הדרי לך כוה נדרל מעלה אמרות זהר הקדוש אף כשיית מכין, וכל וחומדן בנו של קל וחומר למי שלומד ומכין ועובד ומתיגע בלמידה ספר הזהר, ודאי של כל המעילות האמורות לעיל בו, ויתברך בברכה כפולה ומכופלת מן החסמים בכל טוב סלה. (ספר שער זוהר עט' לו).

לקבלת העלום מידי שבע יש לשלוח אמייל בכתובת:
3022233@gmail.com

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש העפלה שהתקבל בכל חפצות ישראל

פורמט כיס
"ובלצרך בדרך"
מהדורות ר' יוסף צבי
בעיגנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בגיןי - מהדורות ר' העריש ווועבר
(cm 17/12)

02-50-222-33

מרכז האזנות:

www.matokmidvash.com